

Részlet John Perkins - Egy gazdasági bérgyilkos vallomásai c. könyvének Előszavából:

"...a könyvet két államfőnek ajánlottam, két olyan embernek, akik az ügyfeleim voltak, akiket tiszteltem és rokon léleknek éreztem — Jaime Roldósnek, Ecuador elnökének és Omar Torrijosnak, Panama vezetőjének. Mindketten baleset áldozatai lettek. Haláluk nem volt véletlen. **Merényletet** követtek el ellenük, mert szembe mertek szállni a nagyvállalatok, kormányok és bankok világhatalomra törő vezetőinek köreivel. Nekünk, gazdasági bérgyilkosoknak nem sikerült behálózunk Roldóst és Torrijost, így másfajta kommandósok, a **CIA által támogatott sakálók** léptek akcióba, akik mindig a nyomunkban jártak.

Meggyőztek, hogy ne írjam meg azt a könyvet. A következő húsz év alatt még négyszer fogtam hozzá. Minden alkalommal világpolitikai események indítottak írásra: Panama amerikai megszállása 1989-ben, az első öbölháború, Szomália, Oszama bin Laden felbukkanása. Különböző fenyegetések és megvesztegetések hatására azonban munkámmal újra és újra felhagytam.

Ma már látjuk ennek a **fékevesztett rendszernek** a következményeit. - A legnagyobb tiszteletben álló vállalataink a rabszolgaságra emlékeztető bérekért és embertelen körülmények között dolgoztatnak embereket ázsiai üzemekben. Olajtársaságok mérget eresztenek az esőerdők folyóiba, tudatosan ölnek meg embereket, állatokat és növényeket, egész ősi kultúrákat irtanak ki...Csak az Egyesült Államokban tizenkét millió család nem tudja, mit eszik másnap... A világ lakosságának a fejlett országokban élő leggazdagabb egyötöde és a szegény országokban élő legszegényebb egyötöde közötti jövedelemarány az 1960-as 30:1-hez képest 1995-re 74:1-re változott. Az Egyesült Államok több mint 87 milliárd dollárt költ az iraki háborúra, míg az ENSZ becslései szerint ennek kevesebb mint feléből tiszta vizet, megfelelő élelmiszert, közegészségügyi ellátást és alapvető oktatást lehetne biztosítani a Föld minden lakójának. És még csodálkozunk, miért támadnak meg minket **terroristák**?

2003-ban egy nagy hatalmú nemzetközi nagyvállalat tulajdonában álló vezető kiadó igazgatója elolvasta annak a könyvnek a munkapéldányát, amelyből végül az **Egy gazdasági bérgyilkos vallomásai** lett. — Lenyűgöző történet, erről a világnak tudnia kell" - vélekedett. Aztán szomorúan elmosolyodott, megrázta a fejét, és azt mondta, hogy nem vállalhatja a kiadás kockázatát, mert a vállalat vezetői valószínűleg elleneznék. Azt tanácsolta, hogy tegyem fiktívvé a történetet, és írjam meg regénynek. - Ha John Le Carré vagy Graham Green mintáját követve írna, piacra tudánk vinni.

Mi vett rá végül arra, hogy semmibe vegyem a fenyegetéseket és a megvesztegetést?.. Ez több dologgal is kapcsolatos; szülőhazám iránti hűségemmel, az Alapító Atyáink által megfogalmazott eszmények tiszteletével és szeretetével, az amerikai köztársaság iránti elkötelezettségemmel - a köztársaság iránt, amely „életet, szabadságot és a boldogság lehetőségét" ígéri mindenkinek az egész világon —, valamint szeptember 11-ét követő elhatározással, hogy nem fogok ölbe tett kézzel ülni, míg a gazdasági bérgyilkosok világbirodalomká változtatják ezt a köztársaságot...

De ez nem fiktív történet. Ez életem igaz története. Végül egy bátrabb, nemzetközi nagyvállalatoktól független kiadó vállalta, hogy segít megszólalnom."

(A Confessions of an Economic Hit Man könyvet 2004-ben a Berrett-Koehler Publishers adta ki)

